

Der er selvfølgelig nogle oplagte betingelser, der skal stilles, og der skal være en eller anden snor i, hvordan det fleksible arbejde udvikler sig. Jeg synes, at vi meget hurtigt og meget gerne skal diskutere det, og Det Radikale Venstre tilsiger sit fulde samarbejde på det område.

Til hr. Thulesen Dahl om Europaudvalgets formelle indflydelse: Der skal ikke gives mandater til regeringskonferencer. Det drejer sig ikke om direktiver, der skal forhandles på ministerrådsmøder. Det drejer sig ikke om, at regeringen skal sige ja til beslutninger, som får umiddelbar retskraft i Danmark, og derfor skal der ikke gives mandater.

Jeg hæftede mig især ved, at den offentlige debat er betydelig mere grundig ved denne regeringskonference, end den har været tidligere. Oplysningerne til befolkningen og hyppigheden af debatter her i Folketinget er betydelig tættere, end de var ved den sidste regeringskonference, og derfor synes jeg, at vi har lært noget, og det er min påstand, at Folketinget har lært noget om debatten og om den folkelige gennemslagskraft af det, vi har med at gøre. Jeg mener faktisk, at der er blevet bedre nu, end det var sidste gang.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Blot for en ordens skyld, så det står helt klart: Fru Elisabeth Arnold må jo erkende, at det er sådan, at ved den sidste regeringskonference var regeringen forpligtet til, jf. den beretning der lå fra 1990, at søge mandat i Europaudvalget til væsentlige udspil fra den danske regering, der skulle behandles på regeringskonferencen. Det tror jeg ikke vi er uenige om.

Sagen er, at med den nye beretning, som et flertal i Folketinget har vedtaget, er det sådan, og det siger jeg i al stilfærdighed, at regeringen ikke længere er forpligtet til at komme til Europaudvalget og få et mandat til de væsentlige udspil, den ønsker at forelægge på regeringskonferencen. Vi skal bare være enige om, at det er de formelle spilleregler, og det betyder naturligvis, at den formelle mulighed for Europaudvalget i forbindelse med regeringskonferencen er svækket.

Så kan fru Elisabeth Arnold have ret i – men det kan jeg ikke sige, for jeg har jo ikke haft lejlighed til at sidde i Europaudvalget på det tidspunkt, hvor sidste regeringskonference fandt sted – at der sker en bedre oplysning osv. Det kan være ganske rigtigt, men det handler stadig

om, at Europaudvalgets formelle indflydelse er svækket.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det sidste har hr. Thulesen Dahl jo ret i, men hvis man skulle drive historiestudier, ville man nok ikke nå til den samme konklusion angående den reelle indflydelse. Men det er en anden sag.

Jeg tager bare ordet for at sige tak til hr. Ove Fich for kommentaren om fleksibilitet, og jeg synes, det kunne være utrolig nyttigt og konstruktivt, hvis vi fik en sådan høring eller på anden vis en grundig kulegravning af spørgsmålet om fleksibilitet. Jeg tror også, vi skal have det inden jul, hvis vi overhovedet kan få det arrangeret.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke regeringen for den redegørelse, den er kommet med, og samtidig ærgre mig lidt over, at den ikke er blevet opdateret. Jeg er med på, at den er sendt ud den 29. oktober, men den 1. november – og der er ikke så lang tid mellem den 29. oktober og den 1. november – kom regeringen faktisk med noget lidt mere, ikke visionært, men i hvert fald lidt mere konkret i de danske udspil, som Fremskridtspartiet også støtter: bekæmpelse af svig, forbrugerpolitik, nærhed og de nationale parlamenters betydning. Jeg er ked af, at det ikke er med i denne redegørelse, for jeg tror faktisk, det ville have været godt, hvis man skal bruge den til debatterne ude omkring i nationen. Jeg synes, det ville være dejligt, hvis man kunne få det til at fungere og få debatten til at gå i gang.

Men ikke blot regeringen skal have tak for denne redegørelse. Det skal Socialdemokratiet så sandelig også, for Socialdemokratiet var de eneste, efter hvad jeg har hørt indtil nu, der turde sige, hvad det drejer sig om. Det drejer sig om udvidelsen af EU. Det er derfor, vi har regeringskonferencen, men det er, som om der ikke rigtig er nogen, der har gidet snakke om det siden. Man snakker lidt om forskellige småting, som vi alle sammen kan stå og diskutere: hvordan vi skal forstå fleksibilitet, om det skal være i den ene eller den anden eller den tredje søjle, osv. Og da der endelig kom en løsning på det, sagde man: Vi kan diskutere det senere hen. Det er blevet puttet i en syltekrukke.

Men Socialdemokratiet var modigt nok til i hvert fald ganske, ganske kort at sige, hvad der skulle til, hvis man skulle udvide EU, og det har